

[Finansministeren.]

ud til Vælgerne, om vi kan sige: det har Venstre selv erkendt, at det har de stillet Forslag om, men andet og mere har de ikke stillet Forslag om, længere er de ikke kommet.

Naar man saa taler om, at det er galt med det ødsle Styre, saa spørger jeg: Hvorledes har Venstres Stilling i sin Helhed været? Har Venstres egne Mænd herinde paa Rigsdagen ikke været med til at kræve Bevillinger i stor Udstrækning? Jeg tillader mig at minde om, at i den forløbne Sommer talte det ærede Medlem Hr. Krag om, hvorledes man skulde søge at faa Gang i den private Virksomhed, og at Staten burde bidrage hertil. Det ærede Medlem sagde følgende — det staar Sp. 5201:

„Efter min Mening er Midlet hertil Arbejders Igangsættelse ved Støtte til privat Initiativ, en Støtte, som maa ydes paa billige Vilkaar, at Staten ogsaa overtager øget Andel i Risikoen ved Bankernes Udlaanspolitik og ogsaa i forstærket Grad iværksætter offentlige Arbejder, Veje, Skibsbygningsarbejder, for Kommunernes Vedkommende Fjernelse i stor Stil af usunde Boligkvarterer o. s. v., og alt naturligtvis baseret mest muligt paa dansk Arbejde og paa danske Materialer“.

Det er givet, at hvis Staten skulde gaa ind for en saadan Udlaanspolitik, vilde det medføre øget Statsgæld; hvis Kommunerne, som nu kritiseres saa stærkt af Venstre og de Konservative, skulde gaa ind for denne store Boligpolitik, maatte det medføre, at Kommunerne ogsaa maatte forøge deres Gæld. Men dette hindrer ikke Venstre og Konservative i at kritisere baade Staten og Kommunerne for den Politik, de fører.

Men ogsaa et andet æret Medlem i dette høje Ting tilhørende Venstre har udtalt sig for Iværksættelsen af offentlige Arbejder. Det ærede Medlem Hr. Christiani holdt i Fjor Efteraar en Radiotale, hvor han gik stærkt ind for, at Staten skulde iværksætte offentlige Arbejder, og det ærede Medlem sagde: Midlerne hertil skal ikke skabes ved, at Staten sparer Millionerne paa andre Udgiftsposter, hverken ved Lønnesættelse eller ved færre Indkøb, thi hvis det bliver Tilfældet, bliver der mindre Omsætning, og saa naar man ikke noget derved; nej, siger det ærede Medlem, Pengene skal skaffes ved Laan, og selv om dette senere vil medføre forøgede Udgifter til Renter og Afdrag, bør man ikke afholde sig derfra; Kravet om, at der skal være Balance for Staten paa hvert Aars Budget, har man overtaget fra det private Erhvervsliv, men, siger det

ærede Medlem, i en Depressionsperiode bør Staten ikke følge denne Regel, man bør betragte Budgettet, ikke for et enkelt Aar, men for en Arrække. — Nøjagtigt det samme, som jeg har sagt tidligere, og som min ærede Forgænger har sagt, det siger her det ærede Medlem Hr. Christiani: Man bør betragte flere Aar som en Periode, og det ærede Medlem Hr. Christiani slaar med disse Udtalelser i Virkeligheden hele Venstres Kritik over Ende.

Hvad de Konservative angaar, har de jo heller ikke fremført noget, der viste, paa hvilke Omraader der skulde spares. Jeg erkender, at de Konservative i Modsætning til Venstre ikke har noget Medansvar vedrørende Socialreformen og derfor ikke noget Medansvar for de øgede Udgifter, der er kommet dør, men jeg er ganske uenig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, naar han mener, at man allerede nu skal skride til en Revision af Socialreformen. Jeg pegede i min Forelæggelsestale paa Stigningen i Udgifterne og paaaviste, hvorledes de særlige Krisevanskeligheder havde medført en større Udgift, end man havde beregnet. Jeg tror, det vil være klogt, at man ser paa hele denne Sag med fornøden Ro. Lad Socialreformen virke nogle Aar, lad os se de endelige Opgørelser baade for Staten og Kommunerne, inden man gaar til at ville ændre den. Jeg tror, at den Del af Befolkningen, som skal nyde godt af Socialreformen, ikke har noget Ønske om, at man skrider til en Revision.

I øvrigt har Det konservative Folkeparti jo holdt sig pænt uden for Arbejdet, men alligevel har ogsaa dette Parti fremsat betydelige Krav. Jeg minder om Kravet om en Bevilling paa ca. 30 Mill. Kr. om Aaret til Amtsskatternes Nedsættelse, om Kravet om en Nedsættelse af Statens Ejendomsskatter med et Par Millioner og endelig om de Konservatives store Krav om, at Staten skulde laane 100 Mill. Kr. til en storstilet Hjælp til Befolkningen i Sønderjylland. Hvorledes man samtidig skulde kunne nedbringe Statsgælden, naar man fremsætter den Slags Krav, ved jeg ikke, og Det konservative Folkeparti har aldrig nogen Sinde villet ind paa at anvise Dækning for disse Midler. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har kun haft een Henvisning, nemlig til, at forhaabentlig oprinder der snart bedre Tider for Erhvervslivet, saaledes at Indkomsterne vil stige og dermed ogsaa Statens Indkomster, men det dækker man ikke nogen Udgift med i Øjeblikket.

Men ogsaa Venstre har stillet yder-